
Z karty żałobnej

Palestra 6/7(55), 89-91

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

Dnia 12.VI.1961 r. zmarł adw. Bogdan Jacobson, członek Zespołu Adwokackiego w Starogardzie Gd.

Urodzony w roku 1889 w Starogardzie Gd., ukochał swoje rodzinne miasto i nie szczędząc trudu i pracy, jako długoletni radny z wyboru, wiele sił poświęcił dla rozwoju tego miasta. Jego zasługą w dużej mierze było to, że wkrótce po odzyskaniu niepodległości przywrócony został charakter polskości Starogardu Gd. Po zorganizowaniu sądownictwa polskiego w 1920 r. (Sąd Okręgowy i Grodzki w Starogardzie Gd.), B. Jacobson, jako doskonały znawca prawa obowiązującego na terenie b. zaboru pruskiego, kształcił w drodze wykładów nowe kadry sędziowskie, rekrutujące się z innych zaborów.

Adwokat Bogdan Jacobson należał do czołowych adwokatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Gdańsku. Zawód adwokata wykonywał od lutego 1919 r. i w okresie swej pracy zawodowej pełnił kolejno szereg funkcji w organach samorządu adwokackiego.

Zmarły był znakomitym prawnikiem, cieszył się nieskazitelną opinią i swoją prawością, pracowitością oraz wiedzą zdobył sobie powszechny szacunek i uznanie. Jako patron wychował wielu zdolnych adwokatów.

Przez śmierć adw. Bogdana Jacobsona palestra gdańska poniosła nieodżałowaną stratę.

*

Dnia 3.VIII.1961 r. zmarł adwokat Franciszek Ornass, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sopocie.

Zmarły był synem ziemi gdańskiej. Urodził się 20.V.1918 r. w Gdańsku i tu ukończył w roku 1937 gimnazjum polskie. Za stałe manifestowanie swej polskości był prześladowany przez okupanta. Po uzyskaniu dyplomu mgra prawa w 1946 r. i po odbyciu aplikacji sądowej pełnił funkcje sędziowskie na terenie b. apelacji gdańskiej do 1951 r.

Na listę adwokatów zmarły został wpisany w lutym 1958 r.

Adw. Franciszek Ornass był zdolnym prawnikiem, a jego prawdziwe i szczere koleżeńskie ustosunkowanie się do kolegów zjednało mu życzliwość i sympatię adwokatów.

Dnia 12.II. 1962 r. zmarł adwokat dr Stanisław Kaznowski z Tczewa, urodzony w 1883 r. Zmarły był adwokatem od 1923 r. w Tczewie. Ze względu na podeszły wiek i zły stan zdrowia zmarły od dłuższego już czasu nie wykonywał zawodu adwokackiego.

*

Dnia 22.III.1962 r. zmarł adwokat Józef Sipowicz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 16 w Gdańsku, urodzony w 1888 roku.

W okresie przedwojennym oraz krótko po wyzwoleniu zmarły pełnił funkcje w sądownictwie (ostatnio na stanowisku wiceprezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku). W zawodzie adwokackim rozpoczął zmarły pracę w okresie okupacji na terenie Izby Adwokackiej w Lublinie, wstępując ponownie do tego zawodu w roku 1946 w Gdańsku.

Zmarły cieszył się ogólnym szacunkiem i sympatią.

*

Dnia 26.III.1962 r. zmarł adwokat Andrzej Orłowicz, członek Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Sopocie, urodzony w 1904 roku.

Zmarły był adwokatem od 1939 r., początkowo w Zakopanem, a po wyzwoleniu w Katowicach, skąd przeniósł się w roku 1947 do Sopotu. W okresie swej pracy zawodowej adw. Orłowicz pełnił szereg funkcji w Radzie Adwokackiej w Gdańsku.

Jako członek PZPR rozwijał szeroką działalność społeczną, należąc do różnych organizacji społecznych.

Zmarły był wybitnym prawnikiem, a jego walory osobiste zjednały mu powszechny szacunek i życzliwość wśród społeczeństwa i kolegów.

*

Dnia 15.IV.1962 r. zmarł adwokat Tadeusz Heibert, członek Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Gdańsku, urodzony w 1898 roku.

Zmarły był w okresie przedwojennym pracownikiem referendarskim Prokuratury Generalnej RP, a następnie pełnił funkcje prokuratorskie w okręgach różnych sądów okręgowych. Wpisany został na listę adwokatów w 1945 r. w Sopocie.

Zmarły cieszył się jak najlepszą opinią zarówno pod względem zawodowym, jak i etycznym.

*

Dnia 16.IV.1962 r. zmarł adwokat Józef Kulwieć, urodzony w 1879 roku.

Zmarły złożył egzamin adwokacki w 1918 roku, wykonując od tego czasu praktykę adwokacką w Warszawie, a w okresie po wyzwoleniu — w Sopocie. Ze względu na podeszły wiek zmarły zaprzestał od 1948 r. wykonywania praktyki adwokackiej, poświęcając się wyłącznie pełnieniu funkcji radcy prawnego.

Adwokat Józef Kulwieć odznaczał się nieprzeciętnymi walorami osobistymi i cieszył się ogólnym poważaniem.

*

W dniu 13.V.1962 r. zmarł adwokat Tadeusz Kuligowski, członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Sopocie.

Tadeusz Kuligowski, urodzony 25.X.1902 r. w Warszawie, po ukończeniu Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego odbył aplikację sądową w latach 1928—1930.

Po zdaniu egzaminu sędziowskiego pracował na różnych stanowiskach w prokuraturze i sądownictwie, w tym 3 lata na stanowisku sędziego S.O. w Poznaniu. W roku 1935 przeszedł do adwokatury z siedzibą w Poznaniu.

Jesienią 1939 r., zagrożony aresztowaniem przez okupanta, powrócił do rodzinnej Warszawy i pracował nadal w adwokaturze.

Wczesną wiosną 1945 r. przybył do Trójmiasta w składzie delegacji sądowo-prokuratorskiej i objął funkcję Prokuratora S.O. w Gdańsku, wziął wydatny udział w organizowaniu wymiaru sprawiedliwości na tym terenie. W październiku tegoż roku powrócił do pracy w adwokaturze z siedzibą w Sopocie.

Zmarły interesował się zawsze społeczną stroną pracy w zawodzie. Już jako aplikant był członkiem Rady Naczelnej Zw. Zrzeszeń Aplik. Zawodów Prawn. w Izbie Poznańskiej. Pełnił też funkcję członka komisji egzaminacyjnej. W Izbie Gdańskiej łączył tę funkcję z rolą wykładowcy na seminariach dla aplikantów. Był też przez parę lat wiceprezesem sądu dyscyplinarnego.

Poświęcając się głównie praktyce karnej, Tadeusz Kuligowski, dzięki wrodzonej inteligencji, uzdolnieniom krasomówczym, gruntownej wiedzy fachowej i szerokim wiadomościom ogólnym oraz niezwyklej sumienności zawodowej i pracowitości, wysunął się na jedno z czołowych miejsc wśród obrońców karnych Trójmiasta. W postawie Jego uderzała — przy tak dużych walorach — ogromna skromność, wysoka kultura i poczucie godności człowieka i członka adwokackiego zawodu. Życzliwy stosunek do ludzi, a zwłaszcza kolegów, jednał mu serca znajomych kolegów i tych wszystkich, którzy współpracowali z nim w środowisku prawniczym.